

รูปแบบการจัดกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน

วีระศักดิ์ แก้วทรัพย์ *นภพร ทศนัยนา** ประวิทย์ ทองไชย***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน เป็นการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการแบบ PAOR มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากผู้ให้ข้อมูล การสนทนากลุ่มย่อย การสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการแข่งขันเรือพายในจังหวัดน่าน 2) กลุ่มนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมจังหวัดน่าน ร่วมกับกลุ่มผู้ที่มีความคุ้นเคยและใช้ประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวหรือผู้มีความรู้ความเข้าใจในทรัพยากรการจัดการแข่งขันเรือพายและการท่องเที่ยว 3) สมาชิกในชุมชน นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ มาวิเคราะห์เพื่อนำมาสร้างรูปแบบกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และความเข้มแข็งชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมกันในทุกขั้นตอนของการจัดทำรูปแบบ ประกอบด้วย กระบวนการบริหารจัดการกิจกรรม 4 ด้าน คือ 1) ด้านการวางแผน จำนวน 10 องค์ประกอบ คือ กำหนดชุมชนหลัก กำหนดผู้รับผิดชอบ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน กิจกรรม แผนด้านบุคลากร บุคลากรร่วมกันภายในและภายนอกชุมชน งบประมาณ ด้านสถานที่ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมด้านการตลาด และชุมชนร่วมกันสะท้อนผล 2) ด้านการจัดองค์การจำนวน 5 องค์ประกอบ คือ ชุมชนร่วมกันกำหนดและออกแบบกิจกรรม โครงสร้างชมรมเรือพาย กำหนดคุณสมบัติ และจัดอบรมคณะกรรมการดำเนินการ 3) ด้านการนำไปปฏิบัติจำนวน 3 องค์ประกอบ คือ กลุ่มเป้าหมาย กระบวนการจัดกิจกรรม และชุมชนได้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม 4) ด้านการควบคุมจำนวน 3 ด้าน คือ ชุมชนร่วมกันสะท้อนผลจัดทำคู่มือ และการประเมินโดยชุมชนและ ส่วนประสมการตลาด มีอยู่ 3 องค์ประกอบ ด้านการประชาสัมพันธ์ กำหนดราคาค่าบริการด้านการท่องเที่ยว การสร้างและการนำเสนอภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้สอดคล้องกับบริบทของในชุมชน มีความตระหนักถึงการทำงานและการเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกันในการแก้ไขปัญหาและกำหนดทิศทางของชุมชนร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน

คำสำคัญ: รูปแบบ กิจกรรมเรือพาย ส่งเสริมการท่องเที่ยว ความเข้มแข็งชุมชน

* นิสิตปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

** รองศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ดร.สาขาวิจัยและสถิติ วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

ติดต่อผู้พิมพ์: วีระศักดิ์ แก้วทรัพย์ E-mail weerasak.ks@uru.ac.th เบอร์โทร.0817656161

วันที่รับบทความ 16กรกฎาคม 2563

วันที่แก้ไขบทความ 21 พฤษภาคม 2564

วันที่ตอบรับ 4 มิถุนายน 2564

Management Model for Longboat Activity to Promot the Sport Tourism and Strengthen Community

Weerasak Kaewsup* Nopporn Tasnaina** Prawit Thongchai***

Abstract

The purpose of this research was to create management model for longboat activity to promote the sport tourism and strengthen community. The research presented by Participatory Action Research : PAR, Use a PAOR process. Which collected data by user relevant secondary data, Semi-structured interview, Inclusion of the following: 1)A longboat activity specialist group that has been involved with the longboat racing in Nan province, Thailand. 2) An academic from the Tourism and Cultural Authority of Nan, Thailand, a intimate group that has benefit from the tourism or the people who have a understanding of longboat racing and a tourism.3) the analytical information by a members of the community.

Results of the study yields the managerial model consisted of 4 elements management process were collaborative from the community as follows. 1)Planning-ten components includes community identification, the framework for collaborating community partnerships and a host plan, recruiting a manager and committee, establishing goals and objectives, creating action plans for activities, organizing personnel, budgetting, facilities and equipment, managing marketing activities, Reflection by the community. 2) Organizing-the five components for establishing and grouping of tasks include activities designed by the community, the longboat club and the committee. 3) Implementing-included target group and the activity process and the return to community 4) Controlling-the three included community reflection, a handbook and community assessment. Marketing Mix included mixed factors such as a promotion of public relations, service pricing and ecotourism encouragement. they the realized and arrived of community's problems and have a sense of belonging and want to share direction for community's management.

Keywords: Management model, Longboat activity, Sport tourism, Strengthen community

* Ph.D. students Faculty of Sport Sciences, Burapha University

** Associate professor, Faculty of Sport Sciences, Burapha University

*** Ph.D., College of Research Methodology and Cognitive Science Burapha University

Corresponding author: Weerasak Kaewsup E-mail:weerasak.ks@uru.ac.th : Tel.0817656161

Received: July 16, 2020

; Revised: May 21, 2021

; Accepted: June 4, 2021

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญด้านกีฬา โดยหน่วยงานภาครัฐมีการวางนโยบายและแนวทางการพัฒนากีฬา (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2555: 33) คือ การส่งเสริมให้คนไทยรักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาจนเป็นวิถีชีวิต ส่งเสริมการกีฬาขั้นพื้นฐานและการกีฬาเพื่อมวลชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสได้เล่นกีฬา ออกกำลังกายอย่างถูกต้อง และต่อเนื่อง การกีฬาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพ พลานามัย ด้านจิตใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

ปัจจุบันการแข่งขันเรือยาวท้องถิ่นของจังหวัดน่าน เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่สร้างรายได้ทางเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของคนในชุมชน ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นการแข่งขันที่มีการชิงถ้วยพระราชทาน จำนวนมากที่สุดในประเทศ และสืบทอดจากประเพณีมายาวนาน การแข่งเรือพายพัฒนาจาก การละเล่น กีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ของคนในชุมชนกลายเป็นเกมกีฬาระดับประเทศ ซึ่งกลายเป็นกีฬาทางน้ำที่ได้รับความนิยมแพร่หลายในหลาย ๆ สนามแข่งขัน ตามลุ่มน้ำสำคัญในประเทศ จุดประสงค์สำคัญ คือ สร้างความสามัคคี ความเสียสละ และสร้างความเข้มแข็งของฝีพายในเรือลำเดียวกัน ทั้งนี้การนำเอาเรือท้องถิ่น (มะเก่า) ของชาวจังหวัดน่าน มาร่วมในการจัดกิจกรรมการแข่งขันเพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวและเพื่อความเข้มแข็งของของชุมชน ด้วยเหตุนี้เอง เพื่อลดปัญหาการจ้างฝีพายต่างถิ่น เพิ่มบทบาทของคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันเพิ่มมากขึ้นลดปัญหาการซึมซับวัฒนธรรมในชุมชน โดยคำนึงถึงหลักความเป็นจริงหรือความต้องการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน

ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรม มุ่งเน้นกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการมีส่วนร่วมของคนชุมชนมีบทบาทหน้าที่ในด้านต่างๆ เพื่อการจัดการบริหารจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายที่ชัดเจน ลดปัญหาการซ้ำซ้อนในการทำงาน การจัดการอย่างเป็นระบบ การฝึกซ้อมการบริหารจัดการบุคลากรทั้งในด้านกิจกรรมเรือพายและการส่งเสริมด้านตลาดการท่องเที่ยวในชุมชน ชุมชนร่วมพัฒนาทั้งมิติของเศรษฐกิจมีการบริหารจัดการสถานที่แข่งขันกีฬาเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเชิงอนุรักษ์ มิติด้านสังคมให้ความสำคัญในการรณรงค์ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนเห็นความสำคัญและตื่นตัวในการเล่นกีฬาออกกำลังกาย ความรักความสามัคคี การปลูกฝังให้ความรู้สึกห่วงแหนรวมถึงการสืบทอดประเพณีและศิลปวัฒนธรรมอันดีงามให้คงอยู่ต่อไป สร้างความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและสนับสนุนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาเพื่อพัฒนากีฬาเรือพาย เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในความสำเร็จของกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การพัฒนาบุคลากรด้านการเรือพายให้มีศักยภาพในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ รวมถึงมุ่งเน้นพัฒนากีฬาเพื่อการ

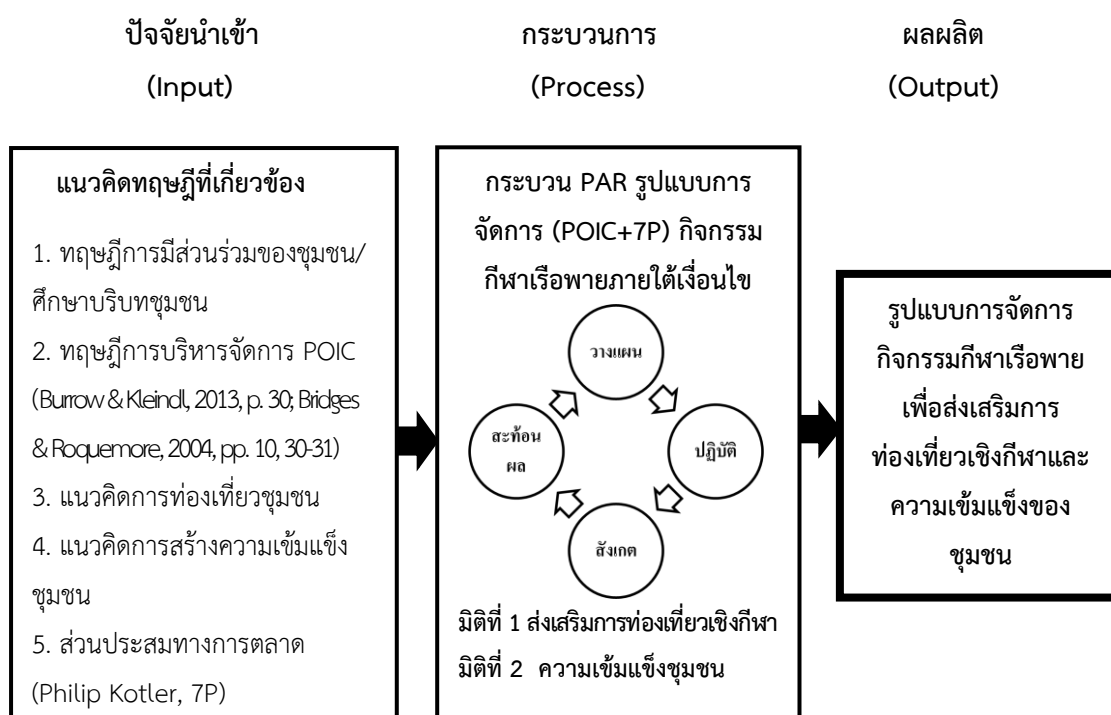
อาชีพ และวิถีชีวิตชุมชน ให้เกิดความภาคภูมิใจในการเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว รู้เข้าใจในการอนุรักษ์และบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนต่อไป (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, 2558, หน้า 2)

ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมเรือพายฯ มุ่งเน้นกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการมีส่วนร่วมของคนชุมชนมีบทบาทในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน เช่น การจัดการรูปแบบการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพายที่ชัดเจน ลดปัญหาการซ้ำซ้อนในการทำงาน การจัดการอย่างเป็นระบบ การฝึกซ้อม การบริหารจัดการบุคลากรเพื่อส่งเสริมทางด้านการท่องเที่ยวและเพื่อความเข้มแข็งของชุมชนที่ยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการได้มาซึ่งข้อมูล ผู้วิจัย ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ (Key informant) ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและตรงตามประเด็น มีการแบ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้ที่มีประสบการณ์หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องด้านบริหารจัดการการกีฬาที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 5 ท่าน

2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เช่น ผู้รับผิดชอบฝ่ายต่างๆ ในการจัดกิจกรรม นักกีฬา สล่ำ (ช่าง) โดยผู้วิจัยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนนาตา จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory action research) ตามวงจร PAOR ของ Kemmis และ McTaggart (อ้างในสุวิมล ว่องวานิช, 2548)

1. การวางแผน (planning) ประกอบด้วย การสร้างเครื่องมือการวิจัย การกำหนดเป้าหมาย วางแผนการดำเนินการวิจัย และดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายรวมถึงการท่องเที่ยวของประชาชนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 สำรวจข้อมูลผู้เกี่ยวข้อง (Stake holders) ที่มีบทบาทในการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน เช่น ผู้นำชุมชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลริม อำเภอนาทม

1.3 การประชุมระดมสมองเพื่อวางรูปแบบการจัดการและวิธีการดำเนินงานกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ

2. การปฏิบัติการ (Action) เป็นกระบวนการของการดำเนินงานการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายและการท่องเที่ยวภายในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และมีการเก็บข้อมูลและติดตามผลการดำเนินงานจัดการกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน

3. ขั้นสังเกต (Observation) เป็นการเก็บข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ โดยคณะผู้วิจัยดำเนินการสังเกตการแบบมีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การลงพื้นที่สอบถามสัมภาษณ์ประชาชน และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพาย ความพึงพอใจในการใช้ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และความเข้มแข็งของชุมชน การใช้ประโยชน์และผลกระทบที่เกิดจากการจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายในชุมชน

4. การสะท้อนผล (Reflection) เป็นการจัดข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ เพื่อถอดบทเรียน และสรุปผลการดำเนินงานจัดการกิจกรรมกีฬาเรือพายในชุมชน โดยมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างประชาชน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประเมินโดยใช้แบบประเมิน และเกณฑ์ในการประเมินความเข้มแข็ง 9 มิติของ Laverack (2007): Health Promotion Practice: Building Empowered Communities. และวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค จากการดำเนินงาน และวางแผนในการแก้ไขการดำเนินงานต่อไป

สรุปผลการวิจัย

รูปแบบการจัดกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชนที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการนำมาปฏิบัติประกอบด้วยการบริหารจัดการ (POIC) ใช้กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) โดยใช้เทคนิคเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (P-A-O-R) โดยสรุปรูปแบบดังนี้

ด้านการวางแผน (Planning) มี 9 องค์ประกอบ คือ 1) การกำหนดหน่วยงานหลักคือชุมชนนาเตา 2) กำหนดผู้รับผิดชอบที่มีอยู่ในชุมชน 3) ชุมชนร่วมกันกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ประชุมประสานงานคณะกรรมการเพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็น ศึกษาความเป็นไปได้ของกิจกรรม วิเคราะห์ SWOT ตามบริบทของชุมชนนาเตาในการดำเนินกิจกรรมกำหนดเป้าหมายของกิจกรรม วัตถุประสงค์ รวมถึงความเป็นไปได้ในสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมฯ 4) ชุมชนร่วมกันดำเนินกิจกรรมและร่วมกันกำหนดแผนปฏิบัติงาน กำหนดช่วงเวลา กำหนดวันจัดกิจกรรมฯ ให้ชัดเจน ให้ความรู้คนในและนอกชุมชน จัดอบรมสัมมนา ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงาน สถานที่ หรือองค์การทั้งภาครัฐและเอกชน 5) ชุมชนร่วมกันกำหนดกิจกรรมที่ใช้ในการดำเนินการ เส้นทางท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับเวลาบริบทของสถานที่ท่องเที่ยว และความต้องการของคนที่สนใจทั้งภายในและภายนอกชุมชน กำหนดกิจกรรมดึงดูดความสนใจให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรม 6) ชุมชนร่วมกันกำหนดแผนด้านบุคลากร 7) ชุมชนร่วมกันกำหนดแผนงบประมาณ หรือ การระดมทุน ที่มีอยู่ในชุมชน ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด 8) ชุมชนร่วมกันกำหนดแผนด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก และการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 9) ชุมชนร่วมกันกำหนดแผนการตลาดและการประชาสัมพันธ์ 10) ชุมชนร่วมกันสะท้อนผล

ด้านการจัดองค์การ (Organizing) มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) ชุมชนร่วมกันกำหนดกิจกรรมและออกแบบและจัดกลุ่มการทำงาน ร่วมกันวิเคราะห์ กลุ่มงานหน้าที่ที่เหมาะสมกับจำนวนคนที่มีอยู่ในชุมชน ได้แก่ ฝ่ายอำนวยการ ฝ่ายจัดสถานที่ และฝ่ายจัดการท่องเที่ยวในชุมชน และกิจกรรมพิเศษ เช่น การจัดทำเสื้อขายเพื่อหารายได้ กิจกรรมสันทนาการ ทดสอบสมรรถภาพตรวจวัดสุขภาพให้กับผู้ที่ร่วมกิจกรรมกีฬาเรือพายจำหน่ายของที่ระลึก เสื้อ จั๊มบอร์ดให้ความรู้ ประกวดเรือจำลอง ให้คำแนะนำด้านการท่องเที่ยว และกิจกรรมการจำหน่ายสินค้า ที่มีอยู่พื้นที่ชุมชน 2) ชุมชนร่วมกันกำหนดขอบเขต และหน้าที่การทำงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ 3) ชุมชนร่วมกันกำหนดผังโครงสร้างองค์การ ตามบทบาทหน้าที่ ตามความรู้ความสามารถที่มีของแต่ละคน 4) ชุมชนร่วมกันกำหนดคุณสมบัติ คณะกรรมการ วิทยากรให้ความรู้ ประชาชนชาวบ้านหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมเรือพาย และกิจกรรมส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว หรือวัฒนธรรมของในชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง 5) กำหนดการประชุม สัมมนา อบรมให้ความรู้กับผู้เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรม

ด้านการปฏิบัติ (Implementing) มี 3 องค์ประกอบ คือ

1. กลุ่มเป้าหมายคือ สมาชิกในชุมชนบ้านนาเตา
2. ชุมชนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรม กิจกรรมเรือพาย พาย 5 ฝีพาย ประเภทผู้สูงอายุ (40 ปีขึ้นไป) 10 ฝีพาย ประเภทแม่บ้าน/พ่อบ้าน ไม่จำกัดอายุ 10 ฝีพาย ประเภทเยาวชน 5 ฝีพาย ประเภท อ้วนน้ำหนักรวมกัน ไม่ต่ำกว่า 400 กิโลกรัม (กิจกรรมสาธิต) กิจกรรมระหว่างการแข่งขัน คือ

การประกวดเรือสวยงาม/ เรือจำลอง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พันธุ์ปลา การท่องเที่ยวเชิงสมุนไพรท้องถิ่น การเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดสารพิษและผลิตภัณฑ์ชุมชน กิจกรรมการเรียนรู้วิธีการประกอบอาหาร พื้นที่เมืองการรับประทานอาหารพื้นเมือง การบูรณาการกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนร่วมกันอย่างเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ โดยยึดหลักผลิตภัณฑ์ที่ใช้ดำเนินการ (5A) คือ 1) กิจกรรม (Accommodation) เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน การจัดโปรแกรมกิจกรรมไม่ควรใช้ช่วงเวลาที่ยาวนานเกินไป ควรกระชับเนื่องจากกิจกรรมเรือพายมีข้อจำกัดหลายๆ อย่าง เช่นความปลอดภัย สภาพภูมิสิ่งแวดล้อม ฤดูกาล จัดให้ตรงตามความต้องการของชุมชน อาจมีกิจกรรมหลักควบคู่กับกิจกรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว เช่น การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ แต่ควรแยกกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน กิจกรรมเสริม กิจกรรมท่องเที่ยวต่างๆ สนุกสนานผ่อนคลาย นันทนาการ กิจกรรมด้านสุขภาพหรืออาหารเพื่อสุขภาพ การตรวจสอบสุขภาพฟรี หรือ มีกิจกรรมทดสอบสมรรถภาพเพื่อเป็นกิจกรรมทางเลือก 2) สิ่งดึงดูด (Attraction) ควรเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่ใกล้เคียง ความปลอดภัย ความสะดวกสบาย เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย บรรยากาศดี และไม่ห่างไกลจากชุมชน ความคุ้มค่าและประโยชน์ที่ได้รับ หากจุดเด่นของสถานที่ท่องเที่ยว 3) การคมนาคมขนส่งและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ยานพาหนะควรมีความปลอดภัย ความสะดวกสบาย มารยาทและพฤติกรรมของผู้ให้บริการสาธารณะ อาจจะเป็นการสัญจรเรือ หรือรถยนต์ตามความเหมาะสมของพื้นที่ เลือกบุคลากรพนักงานขับรถ หรือ เรือที่มีความชำนาญในเส้นทางและพื้นที่ 4) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) ได้แก่ การจัดบริการอาหารและเครื่องดื่มไว้บริเวณจัดกิจกรรม การบริการด้านการจราจร การพยาบาล การจัดชุดอาหารพื้นเมือง อาหารท้องถิ่น ที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ควรมีการควบคุมโดยโภชนาการ และเพียงพอต่อปริมาณผู้เข้าร่วมกิจกรรม 5) ที่พัก (Accommodation) ควรเลือกที่พักที่ใกล้กับสถานที่จัดกิจกรรม มีความปลอดภัย สะอาด สะดวก มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ ตามความเหมาะสมของพื้นที่ เช่น Wi-Fi อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และมีพื้นที่ในการจอดรถเพียงพอต่อผู้มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยว

3. ชุมชนร่วมรับผลประโยชน์ ด้านสังคม สมาชิกในชุมชนเกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยน การทำงานเป็นทีม รู้จักการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น มีเครือข่ายทางสังคมเพิ่มมากขึ้น สมาชิกในครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลทำให้ชุมชนเข้มแข็งเพิ่มมากขึ้น สร้างความสนิทสนมกลมเกลียวระหว่างชุมชนข้างเคียง ทางด้านร่างกาย สมาชิกในชุมชนมีสุขภาพกายที่แข็งแรง ส่งผลให้ไม่เกิดโรคภัยต่างๆ อีกทั้งยังลดค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพ ทางด้านจิตวิญญาณ กิจกรรมต่าง ๆ เป็นการฝึกความอดทน อดกลั้น ฝึกให้สมาชิกที่มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีสมาธิในการทำงานเพิ่มสูงขึ้น รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน มีมิตรไมตรี ที่ดีต่อกันในชุมชนด้วยกัน สร้างจิตสำนึกในชุมชน ฝึกการให้คนในชุมชนรู้จักการเสียสละเวลา ทรัพย์สินเงินทอง เพื่อนำมาพัฒนาชุมชน สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและชุมชน มีความเข้าใจในบริบทความเป็นอยู่อย่างพอเพียง เศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน มีการกระจายรายได้รายได้เข้าสู่ชุมชน สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเรือพายและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทางด้านจิตใจเป็นการผ่อนคลาย หรือเมื่อล้าจากการทำงานในชีวิตประจำวัน สนุกสนานรื่นเริง ช่วยส่งเสริมให้คนในชุมชนมีจิตสำนึก ทางด้านความรู้ เกิดการเรียนรู้ ทางด้านต่าง ๆ เช่น กฎกติกา วิธีการจัดการแข่งขัน ความรู้

ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีอยู่ในชุมชน ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน เรียนรู้งานด้านศิลปหัตถกรรมที่มีอยู่ในชุมชน การเรียนการทำงานเป็นทีม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีในชุมชน

ด้านการควบคุม (Controlling) ชุมชนได้ดำเนินการซึ่งเกิดการพัฒนา คือ ในการทำงานร่วมกันของชุมชน โดยการปฏิบัติ ชุมชนได้รับผลประโยชน์โดยตรงด้านการบริหารจัดการกิจกรรม ทำให้เกิดการสะท้อนผลร่วมกันอย่างเป็นระบบ การหาแนวทางแก้ไข บูรณาการกิจกรรมต่างๆที่มีอยู่ในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการประเมินความเข้มแข็งของชุมชน โดยชุมชน ทั้ง 9 มิติ คือ มิติการมีส่วนร่วม มิติความสามารถในการประเมินปัญหา มิติผู้นำชุมชน มิติด้านโครงสร้างองค์กร มิติการระดมทรัพยากร มิติด้านการเชื่อมโยงกับองค์กร/ชุมชนอื่น มิติการตั้งคำถามเพื่อการเรียนรู้ มิติด้านการบริหารจัดการโครงการ และ มิติความสัมพันธ์กับตัวแทนองค์กร

ทั้งนี้ รูปแบบการจัดกิจกรรมอาสาสมัครกระบวนการจัดการชุมชนในการพัฒนาในด้านต่างๆ โดยมีวิธีคิดที่มีพื้นฐานจากระบบคิดเดิมของชุมชนหรือภูมิปัญญาพื้นบ้านผสมผสานให้เข้ากับวิธีคิด และระบบการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพาย ผสานเข้ากับการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดความเข้มแข็งขึ้นในชุมชน มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับบริบทของพื้นที่ และสอดคล้องของรากฐานทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม ศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามที่สืบทอดมาตั้งแต่อดีตให้คงอยู่และเกิดความยั่งยืนตลอดไป สร้างคุณค่าเพราะเป็นประโยชน์ต่อส่วนตนและชุมชน ความรู้สึกมีส่วนร่วมในการรักษาสาธารณสมบัติในชุมชนทั้งที่เป็นสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ วัฒนธรรมประเพณีการแข่งขันเรือพาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้กำลังจะเลือนหายไปกับกระแสโลกาภิวัตน์ ให้กลับมามีความเข้มแข็ง รักษา หวงแหนวิถีชุมชน สอดคล้องกับคำขวัญของอำเภอท่าวังผา “ธรรมชาติงดงาม ข้าวหลามชวนลอง ส้มสีทองเลิศล้ำ จิตกรรมสูงค่า ผ้าลายน้ำไหล ยิ่งใหญ่แข่งเรือ”

อภิปรายผลการวิจัย

กระบวนการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) โดยเทคนิคเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (P-A-O-R) สามารถช่วยและสนับสนุนชุมชนให้มีการตอบสนองการเรียนรู้ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของโครงการวิจัย โดยเน้นเปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ได้มีโอกาสกำหนดทิศทางการบริหารจัดการกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งของชุมชน สอดคล้องกับกระบวนการจัดการของ Burrow and Kleindl (2013, p. 30) ที่กล่าวว่าหน้าที่ของการบริหารจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การนำไปปฏิบัติ และการควบคุม

การวางแผน (Planning) การดำเนินการเป็นแบบคณะกรรมการ โดยมีหน่วยงานหนึ่งเป็นหลักในการดำเนินการสอดคล้องกับ จินณพัช ทุมพร (2558 , สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2558) เนื่องจากเป้าหมายของการวิจัย เป็นการสร้างรูปแบบกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งในชุมชน ไม่ได้อยู่ที่ผลการวิจัยแต่อยู่ที่การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการสร้างรูปแบบเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนในท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารกิจกรรมเรือพายในจังหวัดน่าน ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมเรือพาย อาทิ เช่น ผู้นำชุมชน ผู้ฝึกสอน สล่า (ช่าง) นักกีฬา รวมถึงปราชญ์ชาวบ้าน และผู้ที่มีความรู้ด้านการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ชุมชนมีการบริหารจัดการ

การทำงานอย่างเป็นระบบ ต้องผ่านกระบวนการร่วมกันคิด ร่วมกันวิเคราะห์ ร่วมกันเสนอแนะ และร่วมกันตัดสินใจ สอดคล้องกับ วีระพล ทองมา (2551, หน้า 15) การที่ชุมชนร่วมกันดำเนินกิจกรรมเต็มกำลังความสามารถ โดยเริ่มที่จาก “คน” ส่งผลให้สถานการณ์การจัดกิจกรรมฯ มีแนวโน้มไปในทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของชุมชน

การจัดองค์การ (Organizing) บุคลากรหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถในชุมชนและชุมชนข้างเคียง เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมฯ กำหนดขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบ จัดกลุ่มงานด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดโครงสร้างขององค์กรให้ชัดเจนตามบริบทของชุมชนในชุมชน กำหนดคุณสมบัติ และคัดเลือกผู้นำที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องพายุ มีความรู้ความสามารถด้านการท่องเที่ยวและการนำเที่ยวทั้งภายในและภายนอกชุมชนที่ใกล้เคียง ควรเน้นการบริหารจัดการที่เป็นรากเหง้าของเมืองน่าน เน้นเพื่อพัฒนาให้เกิดความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ของชุมชน สอดคล้องกับ Bridges and Roquemore (2004, p. 196) กล่าวในขั้นตอนในการจัดองค์การ ประกอบด้วย การแบ่งงาน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และกำหนดขอบเขตของงาน

ด้านการชี้นำ (Implementing) การดำเนินการสู่การนำไปปฏิบัติในชุมชน ควรกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น เยาวชน ประชาชน ผู้สูงอายุ หรือผู้ที่มีปัญหาด้านสุขภาพน้ำหนักเกินกว่าเกณฑ์ หรือเด็กอ้วน สามารถบูรณาการให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมให้ได้มากที่สุด สอดคล้อง สิริวดี วงษ์วัชรดำรง (2552, หน้า 1) กล่าวว่า แรงจูงใจของผู้สูงอายุต่อความต้องการทางด้านร่างกายคือ ต้องการรู้วิธีการดูแลสุขภาพ ที่ถูกต้อง เพื่อให้มีอายุยืนยาวมีความสำคัญมาก หากชุมชนการนำรูปแบบไปใช้ไม่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ก็จะทำให้ชุมชนได้รับผลกระทบโดยตรงด้านวัฒนธรรม ประเพณีการแข่งขันเรือ ซึ่งสอดคล้องกับ สักกีสัท พอสันติกุล, (2556) ส่งผลให้การแข่งเรือที่ถือเป็นอัตลักษณ์ และสืบทอดมาจากอดีตของวัฒนธรรมและประเพณีของคนเมืองน่าน ถูกกลดทอนคุณค่าลงจนนำไปสู่การสูญเสียอัตลักษณ์ของเรือในหลายๆพื้นที่ที่จัดการแข่งขันของจังหวัดน่าน

ด้านการควบคุม (Controlling) มีการควบคุมหรือร่วมกันสะท้อนผลจากชุมชนร่วมกัน ทำให้กิจกรรมดำเนินการเป็นไปตามเกณฑ์ที่ชุมชนร่วมกันกำหนด สอดคล้องกับ อีรณันท์ ต้นพาศิษฐ์ (2558, หน้า 171 -172) และ วันชัย มีชาติ (2557, หน้า 293) ที่กล่าวว่า การประเมินผลและการควบคุมควรมีการกำหนดมาตรฐาน สร้างเครื่องมือในการประเมินและแผนกิจกรรมที่ดำเนินงาน มีการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรและผู้นำปฏิบัติงาน มีการเปรียบเทียบผลงานกับมาตรฐาน มีการแก้ไขปรับปรุงโดยมีการติดตามผล นำเสนอผลการดำเนินการมาพิจารณาข้อบกพร่องปัญหาอุปสรรคเพื่อพัฒนาเพื่อปรับปรุงต่อไป สอดคล้องกับ ชนงกรณ์ กุศลบุตร 2556, (หน้า 181) ที่กล่าวว่า การควบคุมควรมีการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ประเมินโดยกำหนดเครื่องมือในการวัด นำไปใช้ประเมินตามแผนการประเมินผล นำผลที่ได้มาใช้ในการวางแผนและร่วมกันแก้ปัญหาโดยชุมชนต่อไป

ด้านส่วนประสมการตลาด (7P) มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมเรือพายุและการท่องเที่ยวในชุมชน การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในชุมชน ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์ชิตา โกมุทมนี (2556) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุงโชคอำเภอลำปาง จังหวัดน่าน เพื่อการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งระบุว่านักท่องเที่ยวให้ความสำคัญมาก ต่อผลิตภัณฑ์ บุคลากร กระบวนการในการนำเที่ยวในสวนลุงโชคเช่นกัน สำหรับดำเนินกิจกรรมเรือพายุในชุมชน มีการจัดทำสูจิบัตร ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ

เช่น เว็บไซต์ วิทยุ Thai PBS อนาคตหากมีการตลาดที่ดีแนวโน้มอาจมีการเก็บค่าบัตรเข้าชมการแข่งขัน เรือพาย และเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ควรมีสัญญาผูกมัดในเรื่องค่าใช้จ่าย ในการเช่าสถานที่ ในการวางจำหน่ายสินค้าและบริการกับพ่อค้าหรือผู้ที่สนใจในนำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน ชุมชนใกล้เคียง เข้ามาจำหน่ายเพื่ออำนวยความสะดวกการบริหารจัดการงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ต่อไป

มิติด้านการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยร่วมกับชุมชนร่วมกันเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนใน ชุมชนต่อการจัดกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความเข้มแข็งชุมชน โดยมีแนวทางดังนี้

ชุมชนนาเตามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของและมีส่วนร่วมในกระบวนการเสนอแนวทาง และการตัดสินใจ โดยการทำการประชาพิจารณ์ เสนอแนะ รับฟังความคิดเห็น โดยใช้ตัวแทนจากผู้มีความรู้ความสามารถ เข้าร่วม ประชุมวางแผนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมฯ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการลงทุน ในการ ปฏิบัติงาน ทั้งนี้การมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนมีได้หลายรูปแบบ ตามความสามารถ ตามความพร้อม ของสมาชิกแต่ละคนในชุมชน มีการกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนหรือท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ มีการสร้าง เครือข่ายระหว่างชุมชนต่อชุมชน ชุมชนต่อภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน วัด สถาบันการศึกษาที่มีอยู่ทั้งใน และนอกชุมชน เพื่อเป็นการสนับสนุน ด้านกิจกรรม ด้านการท่องเที่ยวในชุมชน วิถีชีวิตความเป็นอยู่ ชนบทธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อภูมิปัญญาของคนในชุมชน สอดคล้องกับ เรื่องรัตน ฤทธิวิรุฬห์ (2541) ผลการศึกษาพบว่า ประเพณีการแข่งขันเรือยาวสะท้อนถึงพิธีกรรม ความเชื่อ และภูมิปัญญาของคนในชุมชน ที่เกี่ยวข้องกับผีสงเทวดา และพุทธศาสนาอย่างแยกกันไม่ออก ตั้งแต่ขั้นตอนการจัดสร้างเรือไปจนถึงการแข่งขัน เรือ โดยอาศัยวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการร่วมงานกัน อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของชุมชนในการติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในชุมชนและความเข้มแข็งของชุมชนยิ่ง ๆ ขึ้นไป

รูปแบบการมีส่วนร่วมของสมาชิกชมรมเรือพายและคนในชุมชน ตามกระบวนการวิจัยแบบเชิง ปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ทั้ง 4 ขั้นตอน มีการวิเคราะห์ปัญหา และการประเมินศักยภาพของชุมชน ให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ได้มีส่วนร่วมกันคิด ตัดสินใจ ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติในหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันสังเกตในทุก ๆ การทำงานอย่าง เป็นระบบและร่วมกันสะท้อนผลเพื่อควบคุมกิจกรรมให้ดำเนินไปในทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ บริบทของชุมชน สอดคล้องกับ อานนท์ สีดาเพ็ง (2559) ได้ทำการวิจัยรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิง กีฬาโดยการประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิง กีฬา มีองค์ประกอบการจัดการ 4 ด้าน คือ 1) ด้านพื้นที่และฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) ด้าน กระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม โดยต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม อย่างแท้จริงด้วยการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยว ภายหลังจากนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวไปใช้ พบว่า ชุมชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของชุมชนในภาพรวมว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือมีสภาพดีขึ้น และสอดคล้องกับนำชัย ทุนผล และคณะ (2543, หน้า 146) ที่ระบุว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมที่จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยน เกิดจากความรู้สึกเป็นเจ้าของท้องถิ่น สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมและแสดงออกถึงการมีส่วน

ร่วมในกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน หากประชาชนเข้าถึงกิจกรรมได้อย่างแท้จริงแล้ว ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการแลกเปลี่ยนของชุมชนขึ้นในกระบวนการหรือการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จะทำให้เป็นพื้นฐานในการทำงานอย่างเป็นระบบ หรือได้รับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างแท้จริง จนสามารถนำมาประยุกต์ไปสู่การพัฒนาชุมชน พัฒนาทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากการจัดการแข่งขันกีฬาเรือยาว ประเพณีในระดับภูมิภาค และระดับชาติ
2. ควรมีการศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการจัดการแข่งขันกีฬาเรือยาวประเพณีในด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม
3. ควรมีการศึกษาถึงกระบวนการจัดการแข่งขันกีฬาเรือยาวประเพณี งบประมาณ ผลประโยชน์ทับซ้อน รวมถึงการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ในการจัดการกิจกรรมเรือพายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาควรจัดการแข่งขันเพื่อความ เป็นเลิศควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งชุมชน
2. ควรกำหนดกติกาการแข่งขันให้ชัดเจนระหว่าง การแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศ กับการแข่งขัน มือสมัครเล่นให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง
3. กำหนดกฎกติกาในการบูรณาการการแข่งขันเรือท้องถิ่นร่วมกับการแข่งขันเรือพายเพื่อความเป็น เลิศเข้าด้วยกัน เพื่อยกระดับและสร้างความยุติธรรม และความเป็นธรรมให้กับทีมที่เข้าร่วมทำการแข่งขัน ทุกทีม ประยุกต์ทั้ง 2 ประเภทเข้าด้วยกัน
4. อาจกำหนดระดับการแข่งขัน เป็นดิวิชั่น เพื่อความเหมาะสมกับบริบทของเรือในแต่ละ ประเภทและยกระดับการแข่งขันเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- จินณพัช ปทุมพร. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในการใช้ บริการกิจกรรมเพื่อสุขภาพในหัวหิน ประเทศไทย. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*. 7(2), 95-106.
- ชนงกรณ์ กุณพลบุตร. (2556). *หลักการจัดการ : องค์การและการจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธีรนนท์ ตันพานิชย์. (2558). รูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ
การกีฬาแห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*. 15(1), 171-172.
- นำชัย ทนุผล, ดนุวัต เพ็งอ้น, สุนิลา ทนุผล, โชติกร จรุงคนธ์, ทรงศักดิ์ ภู่น้อย, และมนัส สุภลักษณ์.
(2545). *การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านโป่งตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย
จังหวัดเชียงใหม่*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- พัฒนชาติ โกมทุมณี. (2556). *ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตลาดแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรสวนลุง
โชค อำเภอดงน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน*. การศึกษาค้นคว้า
ด้วยอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เรืองรัตน์ ฤทธิวิรุฬห์. (2541). *การแข่งขันเรือยาวประเพณี: สภาพสะท้อนวิถีชีวิตชาวพิษณุโลก*.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- วันชัย ทองมา. (2551). *การบริหารองค์การ*. (พิมพ์ครั้งที่ 7), กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระพล ทองมา. (2551). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดเชียงใหม่
ในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สักรัสี พลสันติกุล. (2556). *การจัดการประเพณีท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาประเพณีแข่ง
เรือจังหวัดน่าน*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทางวัฒนธรรม
(สหสาขาวิชา), บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2558). *คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี*. เข้าถึงได้จาก
[http://www. Thaigov.go.th/](http://www.thaigov.go.th/).
- สิริวดี วงษ์วัชรดำรง. (2552). *การพัฒนาสร้างแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของผู้สูงอายุ
กรณีศึกษา: ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพมิชชั่น อำเภอแมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี*. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุวิมล วิ่งวานิช. (2548). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ สีดาเพ็ง. *รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยการใช้การประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน
ทางสังคม*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา,
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Bridges, F. J., & Roquemore, L. L. (2004). *Management for athletic/ sport administration:
Theory and practice* (5th ed.). London: Educational Services for Management.
- Burrow, J., & Kleindl, B. (2013). *Business management* (13th ed.). Mason, OH: South Western
- Kotler, P. (2012). *“Marketing Management”*, Pearson Education., New Jersey: Prentice Hall.
- Laverack. G (2007). *Health Promotion Practice: Building Empowered Communities*.
McGraw-Hill Education (UK).